

צופי האח הגדול – עונה 5

באמצעות עו"ד רונאל פישר

- נ ג ד -

טהוניה רובל

באמצעות איתי וולך

כתב תביעה

ב"כ התובע : אם תואילו לכבד בכך שתעמדו.

האם מרשתך מודה או כופרת?

ב"כ הנתבע : אתה יכול אולי להגיד שוב את הנקודות? היה פה המון המון

דברים.

ב"כ התובע : אני אתמצת. הטענה המרכזית היא שמרשתך עשתה שימוש

ציני בעבר שלה והרקע ממנו היא הגיעה בניסיון לתרץ את ההתנהגות שלה,

את התפרצויות הזעם וכיוצ"ב. לא את הטענה הראשית.

ב"כ הנתבע : יש קשר לצבע העור שלה?

ב"כ התובע : אני רוצה שתשמור את ההערות האלה לסיכומים.

הטענה השניה היא שהיא עסקה בהשמצות בעיקר ביחסים עם מר דמרי

בטענה שהם מזוייפים.

ב"כ הנתבע : הוא לא אמר משהו על..?

ב"כ התובע : אני מתנצל זו טעות בתמצית אצלי. אם כך ברשותך אתקן – הטענה המרכזית היתה זו שצינתי. אני אומר לך אפילו באופן חריג שאני מוכן להסתפק בטענה הזו בעיקר ולדון רק בה. בטענה שמרשתך עושה שימוש ציני בעבר שלה כדי להצדיק את ההתנהגות הלא ראויה שלה.

ב"כ הנתבע : מרשתי כופרת באשמה.

ב"כ התובע : ברשותכם, שבו. אני רק אומר דבר אחד חשוב. אני מבין שישנו איזשהו סיפור שאני לא רוצה להיכנס אליו כרגע ליחסים שלך עם מרשתך. בוא נגמגם כל אחד בנפרד. ניגש למלאכת הראיות וכהרגלנו נצפה בקטעי הוידאו.

ב"כ הנתבע : בטוח שגם מאוד קל לקלדנית כי אנחנו בקצב יחסית איטי.

(צפייה ב-VTR)

ב"כ התובע : טהוניה, אני אודה לך אם תתכבדי להעיד.

הנושא שבו את עומדת לדין הוא נושא רגיש. ברשותך אתייחס לעניין בהתאם. אני רוצה להקדים ולהגיד לך את הדבר הבא. אני מוכן לחזור בי אפילו מן האמור בכתב הטענות הזו אם בכך שכך הדבר.

טהוניה : בסדר

ב"כ התובע : למה שהגברת גוגמן ניסתה לדובב אותך כדי שתספרי לה על מה את מדברת. למה לא סיפרת לה משהו שהוא באמת מחייך?

טהוניה : לא שיתפתי את גוגמן והרבה אחרים בחיים שלי. יש לי את החדר של האח ושם אני מספרת לו. וקל לי שהוא מדבר איתי, ואם זו רונית הפסיכולוגית שמפוטטת אתנו פעמיים בשבוע. מה קרה לי בעבר ולספר ולתמצת את מה שהיה. מישהו חכם פעם אמר לי שלפעמים לא כדאי לספר הכל כי זה יכול להיות קלף עלייך.

ב"כ התובע : יש את הצד השני של המטבע אם לא מספרים כלום נותרות כותרות ואז יש בעיה קשה של אמון. כשאת אומרת אין לי..

טהוניה : אין לי בעבר.

ב"כ התובע : למה את מתכוונת? שלא היה סטייקים או שלא היה לחם?

טהוניה : לא בא לי לענות על זה.

ב"כ התובע : כשאת מדברת על פגיעה מאוד קשה בך שהייתה פעם את מדברת על דברים שנוגעים למוצא שלך.

טהוניה : כן.

ב"כ התובע : את יכולה לתת לי דוגמא?

טהוניה : ממה שהיה לי בעבר? קצת קשה לי הדבר הזה. אבל לא חדש שהמדינה שלנו גזענית.

ב"כ התובע : את רוצה לספר לי דוגמא ממשית אבל אז את עלולה לשלם את המחיר שלא יאמינו לך.

טהוניה : קשה לי עם זה, לקום ולספר לבן אדם את הסיטואציות שהיו לי כי הוא חושב שאני משתמשת לרעה במוצא האתיופי שלי ולזה שאין לי ואין לי.

ב"כ התובע : הטענה נגדך היא לא פשוטה. היא בעצם אומרת קבלת דבר בתחבולה. זה לא פשוט זו טענה כבדה. אני אומר אחת משתים ואני עושה את זה בצורה העדינה ביותר שאני מסוגל. אני אומר לך שאם את לא תשכנעי אותי או אותנו שיש משהו מאחורי הכותרות שלך הטענה תיוותר בעינה ואפילו תתחזק כתוצאה מהעובדה שאת לא מספרת לנו כלום. אני חוזר שוב, האם ישנו איזה סיפור שנוגע לטענה שלך לחיים מאוד קשים שאת רוצה לשתף אותנו? מישהו עשה לך משהו?

טהוניה : יש לי מלא סיפורים. זה היה בכיתה י' בבית ספר שכולם יושבים בכיתה והכיתה הייתה מטונפת וכשנכנסה הרכזת אז היא פשוט הסתכלה עליי. ולפני שקראו לי טהוניה קראו לי מיכל. היא אמרה לי "מיכל קומי תנקי בבקשה את הכיתה" ואז הסתכלתי עליה ואמרתי לה "למה אני? יש עוד עשרים תלמידים מסביבי" ואמרתי לה למה אני כי כולם לכלכו והיא אמרה שאני הכי בולטת. היה עם זה בלגן. זה עבר למנהל והרכזת לא המשיכה שם.

ב"כ התובע : אני רוצה להגיד לך משהו גברתי. אעשה זאת בזהירות גדולה. אינני יודע אם הסיפור היה או לא היה אבל אני לא מוצא טעם לפקפק בו אבל אני אומר לך ככה. את יודעת היום שאת אדם מאוד יפה מאוד נאה, מקסים אפילו את רוצה למכור לנו סיפור לפיו בגלל שמישהו אמר משהו בכית י את בעצם סובלת מהעניין שבעצם כל גבר שמחזר אחרייך או על כל פנים רואה בך ודאי אדם מושא לחיזור. אז את אומרת לנו שאת תקועה שם בסיפור של ההיא שאמרה כך וכך.

טהוניה : זה כל הבית ספר. אני הייתי האתיופית הראשונה שם והם לא ראו

אף פעם את הצבע השחור הזה שנכנס לכיתה. ולא צריך להרחיק יותר מדי יש גם פה סיפורים.

ב"כ התובע : תסביר לי, אין לי בעיה עם ניבולי פה, תסביר לנו בכל זאת מה הקשר בין השניים. למה אם מישהו קרא לי מגמגם כשהייתי ילד לי מותר לנבל את הפה?

טהוניה : בזה אני מסכימה איתך. אין קשר לזה שאני מנבלת את הפה ואני מודה באשמה. זה ללא הצדקה.

ב"כ התובע : מה שאת סיפרת קודם על מה שבעצם קרה לך אז בכיתה י' אפשר להגיד שזה סוג של טראומה?

טהוניה : כל הכניסה שלי לבית הספר שם הייתה טראומה שזה יחסית בגיל מאוחר.

ב"כ התובע : אני מניח שהיו לך עוד טראומות בגיל הזה בלי להיכנס לפרטים.

טהוניה : היו עוד שניים בתוך הבית הזה שקראו לי ככה כמו שכל המדינה יודעת.

ב"כ התובע : מתי הייתה הפעם האחרונה לפני שאת נכנסת לבית שקרה משהו כזה?

טהוניה : שבועיים לפני הכניסה שלי לכאן מישהו צעק לי "סעי סעי יא סודנית".

ב"כ התובע : איך את הרגשת שבתוך הבית, תוך כמה זמן זה היה?
טהוניה : 4 ימים.

ב"כ התובע : תוך 4 ימים בא מישהו שעדיף לא להזכיר את השם שלו ואמר לך את כל מה שהוא אמר?

טהוניה : איך זה הרגיש לי?

ב"כ התובע : אני מתנצל לא הבנתי את העניין, האם היא נדרשת להתייחס לעניין שכולם יודעים עליו?

ב"כ התובע : אוקיי. רוני מיילי.

ב"כ התובע : אני מעולם לא צפיתי באח הגדול ולא באח הקטן, תן לה לספר.
ב"כ התובע : ספרי.

טהוניה : היתה לי תקרית עם בחור בשם רוני מיילי. אחרי 4 ימים שהיית בעצם כאן בבית. היו תקלים כאלה קטנים בינינו בימים הראשונים. ישבנו בסלון פעם אחת, וככה יצא להגיד שרוב האתיופים הם לרוב סבלים שנורא

כעסתי על זה וקמתי והתעופפתי מהסלון כדי לא להמשיך לשמוע את השיחה הזו. ויום למחרת פשוט קיבלתי מתקפה של אני בושה לעדה, שאנחנו עדה מטומטמת, עדה.. כל מיני קללות שזה היה ממש בצורה רצחנית ומכוערת ומגעילה. ואחרי שבוע הוא פשוט יצא מכאן לא בגללי אלא בעצם כי הוא תקף עוד מישהי בבית שזו לבנה גוגמן. ואחרי שהוא יצא, שבוע לאחר מכן קיבלתי מתקפה גם מהבן שלו שזה גילי מיילי שאני מאוד מתאימה לתפאורה של הגיונגל והיו שם עוד הרבה מילים קשות שאני לא אחזור עליהם כאן.

ב"כ הנתבע: חשבת על עצמך בראש, לפני שבאת לכאן שמשוהו כזה יקרה כאן?

טהוניה: אני יכולה להגיד שבת.ז. האח הגדול שאל אותי מה אני הכי מפחדת בכניסה שלי ואמרתי לו שזה הגזענות ושאני לא יודעת איך אני אגיב ברגע שאתקל בזה.

ב"כ הנתבע: נראה לך שכל האירועים האלה עם רוני ועם גילי גרמו לך לחזור איכשהו להרגיש מיכל ההיא מכיתה י' שהמחנכת באה אליה ואומרת לה את מה שהיא אמרה.

טהוניה: אני יכולה להגיד שהמקרים שלי עם רוני וגילי בעצם נתנו לי סוג של.. נתנו לי להוציא את מיכל שוב בחזרה, זו שמתגוננת ולא נותנת לרמוס, וזו שתלחם לא משנה מה יהיה.

ב"כ הנתבע: נראה לך שכל הצעקות האלה וכל ניבולי הפה יכול להיות שזה הכל סוג של התגוננות?

טהוניה: התגוננות שאני לא מצדיקה אותה אבל.

ב"כ הנתבע: התגוננות ולא מתקפה?

טהוניה: התגוננות שאני לא מצדיק אותה.

ב"כ הנתבע: זו לא מתקפה של קללות? כי בד"כ שמישהו מקלל מישהו ומישהו צועק זה בא כדי לתקוף. יכול להיות שאצלך זה בא דווקא מהמקום ההפוך? של ההתגוננות?

טהוניה: מה שבעצם קרה לי בתוך הבית הזה.. כמו שטוען שלום מבני ברק, זה החזיר לי חלקיק וחלקיק מהחיים שלי מהעבר שלי, ואני יכולה להגיד

שהרבה פעמים התנהלה פה מיכל בתוך הבית ולא טהוניה כי עבדתי על עצמי. חשבתי שעבדתי על עצמי וזו לא עבודה כזו טובה וכנראה שנאלצתי להגיע לכאן כדי להתמודד עם זה.

ב"כ הנתבע : אדוני סיים?

ב"כ התובע : אנחנו על זמן? את מרגישה שבבית הזה את עוברת איזשהו תהליך להשתחרר ממיכל המאוד מאוד מתגוננת?

טהוניה : אני חושבת שפה אני לא יכולה לעשות את העבודה הזו. רק בחוץ.

ב"כ הנתבע : את חושבת שזה יעזור לך?

טהוניה : נדע רק כשנצא.

ב"כ התובע : יש לי חקירה נגדית. חברי עזר לך ליצור כאן סיפור של די"ר גיקל ומיסטר הייד. יש שני אנשים?

טהוניה : יש את מיכל שהייתה נוהגת להתפרץ ותקוף ולהתגונן ועוד הרבה דברים שלא מתאימים לטהוניה.

ב"כ התובע : והדו פרצופיות הזו?

טהוניה : זו לא דו פרצופיות. הבית הזה החזיר אותי לעבר והרבה פעמים מצאתי את עצמי כמיכל. עבדתי על זה תקופה מאוד ארוכה וטהוניה לא מתנהגת כמו שמיכל מתנהגת. והשם הזה מיכל בא כדי להשתלב בחברה. כשראיתי שאני יכולה להרשות לעצמי לחזור לשם המקורי שלי אז חזרתי לשם המקורי בגאווה גדולה.

ב"כ התובע : כל פעם שקוראים לך מיכל צפים ועולים סיפורים מהעבר?

טהוניה : לא הבנת אותי נכון. הרבה מהמקרים פה בבית החזירו אותי לילדה ההיא שקראו לה מיכל שהלכה והתמודדה והייתה עם כל הדברים האלה.

ב"כ התובע : וזה מצדיק את הניבולי פה שלך?

טהוניה : אמרתי שאני לא מצדיקה את הניבולי פה שלי.

ב"כ הנתבע : איך זה הולך פה?

ב"כ התובע : אין לך חקירה חוזרת עכשיו אבל אם יש לך משהו חשוב להגיד אתה רשאי לשאול שאלה או שתיים אולי יתנו לך.

ב"כ התובע : אני מבקש לקרוא לעדה גברת ענת צאיג.

ענת : התגעגעת כל כך חמודים.

ב"כ התובע : גברתי פה נשמור את הדיבורים לאח"כ. אם תואילי בטובך להצהיר שאת תגידי את האמת רק את האמת את כל האמת.

ענת : מצהירה. רק את האמת.

ב"כ התובע : ספרי לנו על מידת הקרבה, מע' היחסים עם הגברת כאן.

ענת : מערכת היחסים שלי עם העלמה רובל היתה מאוד קרובה, כך אני חשבתי בבית. היינו חברות די קרובות סוג של חברות סוד אחת של השניה שחולקות אחת עם השניה דברים אינטימיים ואישיים.

ב"כ התובע : ספרי לנו על הסודות. האם היא סיפרה לך סיפור נדיר על העבר?

ענת : אני לא נכנסת לזה זה הסודות שלה.

ב"כ התובע : אבל היא דיברה על דברים כאלה?

ענת : דברים כלליים, אני לא אכנס לזה זה שלה. אבל קיבלתי את הרושם שהבסיס שלה הוא לא קל.

ב"כ התובע : אני אשאל כך, אולי תספרי לנו על העמדה שלך, מה שאת הרגשת או חשבת בתקופה ההיא של מי שקרובה אליה מאוד בכל מה שנוגע לסיפורים של הגב' על העבר שלה, האם הייתה לך ביקורת בעניין הזה?

ענת : היתה לי בהתחלה בשלבים.. אפילו עד סוף היציאה שלי מהבית. היתה לי הזדהות עמוקה איתה והיא אפילו הזכירה לי את אימא שלי שהגיעה לארץ ועשו לה הפליה בגלל המוצא שלה. הכל נורא נגע לי ללב. אני חושבת שבאיזשהו מקום בתכנית וגם אצלה מיטשטש הגבול. אני אפרט אם תרשה לי. באופן כללי אנחנו כאנשים ששומעים על מישהו שמגיע ממקום קשה אנו מתרככים מולו רוצים להבין מאיפה הוא בא. אבל הרבה פעמים מגיע שלב שבו הקשר ניזון מההווה וזה תלוי מה הוא מביא לשולחן ואם התבשיל רווי בפלפל וזה לא משנה אם לשף הייתה אנגינה. אתה יורד לסוף דעתי?

ב"כ התובע : מקווה. אבל למה את משתמשת בהרבה מטאפורות?

ענת : זו אני. מתוסבכת אם הרבה מטאפורות.

ב"כ התובע : בואי נעשה וידוא הריגה. מה שאת אומרת בעצם זה שהגברת היתה מספרת סיפורים מהעבר מבלי שיש לה יכולת להביא שום דבר מההווה שלה.

ענת : אני חושבת שהרבה פעמים יש כאן השענות על ההיסטוריה כגורם שאמור לגרום לנו הבנה למקומות מהם היא באה, והרבה פעמים בפועל, הדינמיקה השוטפת איתה, הדברים הם אחרים ולא פשוטים לעיכול. מה שמשנה זה ההווה ופחות ההיסטוריה והעבר. ובתור בן אדם שרוצה שיכירו אותו כפי שהוא היום אז לא להזכיר את העבר שלו, זה סותר.

ב"כ התובע : כל סיפורי העבר נועדו לרכך אותך?

ענת : לא חושבת שהייתי כזה פקטור משמעותי בשבילה. זה היה אינסטינקט.

ב"כ התובע : האם הייתה גוזמה?

ענת : לא חושבת.

ב"כ התובע : תגידי לי, במסגרת העדות המוקדמת שלך, אחרת אצטרך להפוך אותך לעד עוין, את אמרת לי "היא השתמשה בי כדי לדבר למצלמה" מה משמעות האמירה הזו?

ענת : אני חושבת שנוכח העובדה שהיא לא היססה להעמיד אותי להדחה שזה משהו שאני לעולם לא הייתי עושה כלפיה. בחיים לא. אז הרגשתי קצת פחות משמעותית ממה שחשבתי שהייתי עבורה. ולהגיד משהו נוסף? הרגשתי שלטהוניה יש זיכרון של דג זהב, אחת ל3 שניות של ריסט למערכת והכל נשכח.

ב"כ התובע : אז מה עושים הכללים של השכונה?

ענת : אתה מכיר את הסרט 50 דייטים ראשונים. ככה הרגשתי איתה. הרבה פעמים הרגיש לי איתה שכל פעם שאתה מעלה קמצוץ של רגש כלפיה אתה הופך מיד לאוהב. וברגע שזיהית בה פגמים זה אומר שאתה לא אוהב אותה

וברגע שהיא תוכל להפנות לך גב כך היא תעשה. היא תנסה לאייד אותך מהסיסטם. כך אני חושבת שזה עובד אצלה.

ב"כ התובע : תודה רבה לך.

ב"כ הנתבע : הי ענת כיף לי לראות אותך.

ענת : גם לי אותך.

ב"כ הנתבע : אמרת שאת אף פעם, לא משנה מה, אף פעם לא היית שמה אותה להדחה, את הרי אמרת את זה גם לי אז בבית. למה?

ענת : אני אגיד לך משהו? מרגיש לי הרבה פעמים שטהוניה מתהדרת בכל מיני קודים של שכונה, של סולידריות של נאמנות של אותנטיות אבל היא הרבה פעמים לא עומדת מאחוריהם. הרגשתי שהרבה פעמים בסיטואציות לא פשוטות בבית אם זה שיחות תקציב, אם זה במשימת הישרדות מול גילי עמדתי על הרגליים האחוריות לצידה ושזה היה הפוך היא לא עשתה את זה. באיזשהו מקום היא חתולת רחוב אבל אין לה נאמנות של רחוב אבל ההפך אצלי. אני לא הייתי מעמידה אותה ולא את לבנה בחדר הדחה. לא משנה למה.

ב"כ הנתבע : אבל את אומרת שהיא כן העמידה אותך לא? אז איך זה שאת לא מסוגלת?

ענת : לא יכולה גם אם כעסתי עליה.

ב"כ הנתבע : אבל היא העמידה אותך.

ענת : דיברתי על המצב המנטלי שהייתי בבית אם יש איזה יקום מקביל להיכנס לבית ולדעת שהיא תעמיד אותי להדחה. אבל מה שהיה לפני חודש שפטתי אותי וביקרתי אותה אבל לא הייתי מעמידה ואתה להדחה. אני אוהבת אותה למרות הכל. להעמיד מישהו להדחה זה לקחת בחשבון שהוא יוצא מהמשחק. זה לא מקום שהייתי הולכת בחיים.

ב"כ הנתבע : את עד עוין?

ב"כ התובע : היא עדת תביעה שביקשה להעיד על מה שהיא יודעת, לא מה שהיא חשה שבהקשר לטענות שהושמעו.

ב"כ הנתבע : הקטע שאת נגד מישהי ואת אוהבת אותה.
ב"כ התובע : זה רק מחזק את האמינות שלה והיושרה שלה.

ענת : איפה שיש כעס יש אהבה.

ב"כ הנתבע : לפי איך שיצא לי להכיר אותך, את נראית לי אדם מאוד אינטליגנט.

ב"כ התובע : מה שאתה עושה עכשיו זה פסול. אתה עוגב לעדה, אתה מספר לה שאתה אוהב אותה כדי להשיג תוצאות. זה מאוד לא ראוי.

ב"כ הנתבע : סליחה. בתור האדם שאת, חשבת פעם בעצם למה היא צועקת?

ענת : בטח שחשבתי למה היא צועקת.

ב"כ הנתבע : ידעת למה? כאילו, אף אחד לא יודע ב100% אבל שיערת?

ענת : בטח. ועוד איך. כי זו שפה שהיא למדה, היא למדה שלא כדאי לה לתת אמון באנשים אבל אנו כבני אדם שמתמודדים מולה ניזונים מהדינמיקה השוטפת. אותנו פחות מעניין מה הוביל אותה למה שהיא ואני יודעת שיש לי בעיות ולדעת שאני צריכה לעבוד על עצמי זה יופי אבל לא פוטר מאחריות. ולבוא ולדבר על זה שיש היסטוריה לא צריך לעשות את זה.

ב"כ הנתבע : אני לא מדבר על ההיסטוריה רק שואל אם את חשבת על זה?
אם לא רק שמת לב לכמה שהיא צועקת. חשבת פעם למה זה?

ענת : בטח ששמתי לב. חייתי איתה יותר מאשר אתה. בטח. אני אגיד לך משהו, כמו שהיא מצפה שתהיה כלפיה חמלה אז שיהיה לה כלפי אחר.

ב"כ הנתבע : לא חמלה..

ענת : לא חמלה.. כמו שהיא מצפה שתהיה הבנה למקומות שמהם היא באה. כמו שהיא מצהירה לא אחת ולא פעמיים שבית האח זה לא מקום לעשות בו שינויים נפשיים. אתה מבין מה אני אומרת? אם יש לך יכולת לתת ביקורת לאחר אז.. אם אתה רוצה שיגלו כלפיך הבנה אז תן גם לאחר.

ב"כ הנתבע : אתה נותן ציונים לעדה לא ראיתי דבר כזה מימי.

ענת : לשאלתך, אני יודעת מאיפה היא באה.

ב"כ התובע : יופי. האם נראה לך שעוד מישהו פה בבית גם מי שכאן וגם מי שהיה פה פעם חשב פעם למה היא ככה? למה היא צועקת?

ענת : בטח. אני יכולה כמעט לחתום לך שאין דייר בבית הזה שלא שאל את עצמו למה היא מתנהגת ככה, ואני יכולה להגיד לך עוד משהו, יש הרבה אנשים שעברו דברים בחיים שלהם והיה קשה להם להסתגל למסגרות, גם אני, גם לי זה קרה. אבל אני לוקחת אחריות שכל דיירי בית האח הגדול תהו למה היא מתנהגת ככה. לכל אחד יש את שלל הסיבות שלו שהביאו אותו להיות מי הוא. והתשובה שלי היא כן.

ב"כ התובע : וכולם פה בבית חשבו?

ענת : בוודאי. אתה חי איתה יום יום.

ב"כ התובע : לשאול אדם מה חושבים אחרים זה לא במקום. אין שאלות משוחררת.

בואו איתי.